

?Inseguretat urbana

No és un problema nou, però darrerament les notícies sobre robatoris, sovint amb força i intimidació, a botigues i vianants, com també baralles que acaben amb lesions més o menys greus, sovintegen a Manresa. I sembla que van a més. Per això fa temps que diversos ciutadans i entitats o institucions com la comissió de comerç de la Cambra o la Unió de Botiguers i Comerciants de Manresa (UBIC) han manifestat la seva preocupació davant de l'Ajuntament i els cossos de seguretat. Fa poc la UBIG ha publicat un manifest demanant més diligència a l'hora de perseguir lladres i busca-raons. I, sobretot, una actitud de vigilància preventiva, ja que l'actual es manifesta clarament insuficient.

Sembla que una part important d'aquestes accions les porten a terme grups de joves vinguts darrerament de fora, menors d'edat -coneguts com a *mena*-, així com bandes d'adults organitzades. Sense voler estigmatitzar ningú, és evident que la gent tenim ulls i orelles i ens adonem de la presència d'aquesta colla de gent sense ofici ni benefici, que pul-lulen vagarosos pels nostres carrers i que, com es diu vulgarment, tenen mala pinta i fan por. Aquí crec que els serveis socials municipals fan clarament curt, ja sigui per falta de recursos o manca de protocols adients. Està molt bé i és humanament necessari acollir joves, especialment si venen de països amb conflicte i de pobresa extrema, però s'ha de fer amb criteri i solvència. És a dir, no se'ls pot oferir només plat a taula i llit i deixar-los estar la resta del dia. Cal que s'instrueixin en els valors cívics i democràtics, que se'ls ofereixi formació i, sobretot, treball per a la comunitat a fi que s'impliquin en la nova societat que els acull. Si no, estem creant un problema i donem carnassa i arguments als partits feixistes d'ultradreta que tenen, doncs, terreny adobat per créixer.

Ja sabem que la legislació no és prou contundent a l'hora de treure una temporada de circulació aquests malfactors i rehabilitar-los adequadament. També entenc que la pena ha de ser proporcional, però no podem oblidar que, més enllà del valor d'allò sostret, la sensació de violació de la dignitat i la llibertat de la persona quan aquesta se sent amenaçada amb una arma és enorme i caldria tenir-la més en consideració. A banda de les pèrdues econòmiques que se'n deriven, especialment als comerciants. En fi, esperem que els cossos policials també tinguin una estratègia més eficient a l'hora d'evitar aquest tipus de delictes treballant molt millor la prevenció i, sobretot, que els nostres polítics locals no s'inhibeixin rere un *bonisme* que pot acabar sent un bumerang per a tots.